

Kanskje hadde jeg tro
på verden en gang i unge år
eller kanskje hadde jeg aldri tro
og ble født med åpne sår

Den lidelse vi stille går igjennom
på vei til vår sikre død
den smerten som er en selvfølge
som farver gleden rød

Vi kjemper oss gjennom livet
igjennom hver en dag
for så å ligge i sivet
uten åndedrag

å denne kampen
og alt hva vi brenner
og konsumerer
med blodige hender

Hva ønsker vi oppnå
med vår forgjengelige kropp
Hva skaper dette behovet
for å bruke alt opp ?

Tror vi at da ånder vi ut
glade og lykkelige etter ferden ?
Vi som har drept det naturlige
Vi som har ødelagt verden